

Мета викладання психофізіології полягає у вивченні внутрішньомозкових закономірностей виникнення та протікання психічних процесів, що обумовлюють поведінку та різні стани людини. Засвоєння знань про роль центральної нервової системи в забезпеченні регуляції соматичних вегетативних і психічних функцій, набуття вміння використовувати одержані знання з психофізіології та навичок проведення психофізіологічних досліджень сприяють підготовці майбутніх лікарів-психологів.

Знання, з одного боку, безумовно-рефлекторних і умовно-рефлекторних механізмів, визначають мимовільну активність людини, і, з другого боку, довільного керування, пов'язаного тільки з фізіологічними, але й психологічними механізмами, а також розуміння перцептивних мнестичних, пізнавальних процесів, особливостей психосоматичних і соматопсихічних взаємовпливів сприяють до оволодіння науками, які мають справу з життєдіяльністю людського організму в умовах патології.

Знання особливостей механізмів регуляції психічних функцій має не тільки теоретичне, але й практичне значення, тому що лікарю – медичному психологу доводиться спостерігати переважно порушення саме психічних функцій організму. Порушення нервових механізмів регуляції психічних функцій лежить в основі патогенезу психосоматичних захворювань, до яких належать гіпертонічна хвороба, виразкова хвороба шлунка, дванадцятипалої кишки, цукровий діабет, псоріаз, нейродерміти тощо.

При викладанні психофізіології велика увага надається методологічній спрямованості лекцій і практичних занять, що формує у студентів діалектико-матеріалістичний світогляд на природу сутності психіки в нормі та патології з позицій вчення І. П. Павлова про вищу нервову діяльність. У процесі професійної підготовки звертається увага на оволодіння студентами системою знань про фізіологічні механізми психічних процесів і забезпечення формування вміння визначати індивідуально-психологічні відмінності особистості за їхніми проявами в діяльності та спілкуванні. Студенти вчать визначати анатомо-фізіологічне забезпечення процесів переробки інформації в процесі життєдіяльності людини; структурну організацію функціональних систем забезпечення життєдіяльності людини; виявляти особливості виразу емоцій та розкривати їх зв'язок з іншими психічними процесами. Важливе науково-теоретичне та практичне значення набуває вміння студентів оцінювати функціональний стан людини та його динаміку; визначати робочі стани та працездатність людини; трактувати механізми та резерви адаптації людини до умов професійної діяльності, спрямовані на запобігання виникненню та розвитку патологічних процесів, що закладають основи здорового способу життя та профілактики захворювань, сприяє осмисленню найбільш ефективних методів впливу на особистість людини.

На кафедрі розроблено навчально-методичне забезпечення викладання психофізіології з використанням електронного ресурсу дистанційної освіти – MOODLE, що містить велику кількість навчальної інформації, як відеоматеріали, лекції, презентації тощо. На практичних заняттях використовуються тестові завдання та клінічні задачі для контролю вихідного та кінцевого рівня знань студентів, забезпечено умови вироблення практичних навичок.

Таким чином на сучасному етапі подальші перспективи розвитку викладання психофізіології вищих навчальних закладах ми бачимо в інтенсифікації всіх форм навчально-методичної роботи насиченні курсу сучасною науковою медико-біологічною і клініко-фізіологічною інформацією.

СУЧАСНІ ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИКЛАДАННЯ ЛЕКЦІЙНОГО МАТЕРІАЛУ У ПІСЛЯДИПЛОМНІЙ ПІДГОТОВЦІ ЛІКАРІВ-ПЕДІАТРІВ ТА ЛІКАРІВ-НЕОНАТОЛОГІВ

О.К. Колоскова, Л.В. Колюбакіна, О.В. Власова

Кафедра педіатрії та дитячих інфекційних хвороб

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Підвищення ефективності охорони здоров'я тісно пов'язане з впровадженням сучасних інноваційних технологій та удосконаленням системи професійної підготовки медичних кадрів, базуються на використанні організаційних та економічно обґрунтованих форм надання медичної допомоги.

Реформування вищої медичної освіти в Україні спонукає до пошуку нових підходів до викладання медичних дисциплін, зокрема, читання клінічних лекцій для лікарів післядипломного навчання. Клінічна лекція, як основна форма навчання, повинна забезпечувати теоретично-методологічну базу по дисципліні, формування клінічного мислення та підготовку до застосування професійних знань. Метою викладання лекцій на післядипломному навчанні є розкриття актуальних проблем з сучасних позицій, підкреслення особливостей патології, включаючи типові та атипичні варіанти перебігу, проведення діагностично-пошукового алгоритму з призначенням адекватного лікування, що сприяє становленню професійної компетентності. Традиційні методи читання лекцій базуються на зверненні до слухача, який думає. Інтерактивні методи навчання намагаються звернути

сіх форм діяльності слухача, який не лише думає, але й відчуває дії та приймає рішення. Лекцію читає досвідчений викладач, включає певні інтерактивні елементи, починаючи із встановленням нового контакту викладача зі слухачами. У процесі викладання можливе переривання лекції питаннями та дискусією, що спонукає до ініціації особистого та професійного росту в процесі навчання.

Викладач повинен чітко знати, на кого скерований виступ, чого він прагне досягти своїм упом і як хоче залучити навчальну групу до спільної праці. Найчастішими формами читання лекції після дипломного етапу навчання на кафедрі є наступні: інформативні лекції, коли викладач казує інформацію та вчить як діяти в тій чи іншій клінічній ситуації; переконливі, коли ми немо переконати слухачів чи змінити їхні погляди; залежні від обставин, коли ми хочемо зробити з примне для слухачів; переговорні, коли відбувається діалог між слухачем і доповідачем з ристанням нетипової ситуації або атипових форм за перебігом захворювання. Використання усії під час читання лекцій є інтерактивним методом, який дозволяє не лише краще запам'ятати ріал, але й наблизити його більш до себе. Дискусія перетворює пасивно отриману інформацію на дозволяє дізнатися не лише про те, що хотів сказати викладач, але й про те, як слухач сприймає слова, і яка існує відмінність у сприйнятті та перетворенні нової інформації. Проведення ультативних лекцій дозволяє разом із слухачем під час дискусії ухвалити колективне рішення або цити проблему. Враховуючи високий професійний потенціал викладачів, які читають лекції на ідипломному навчанні на кафедрі педіатрії та дитячих інфекційних хвороб Буковинського авного медичного університету, викладач досить часто спирається на власний досвід, може надати ту спогадів з професійного досвіду, базуючись на власних або на інших сучасних дослідженнях. ріально технічне становище кафедри дозволяє забезпечити повну візуалізацію викладеного ріалу.

Таким чином, представлена характеристика методологічних принципів читання лекцій з трії та неонатології на кафедрі педіатрії та дитячих інфекційних хвороб дозволяє реалізувати чня інтеграції та диференціації інтерактивних методів викладання дисциплін лікарям-слухачам.

УДОСКОНАЛЕННЯ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ НА КАФЕДРІ ПЕДІАТРІЇ ТА ДИТЯЧИХ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ ШЛЯХОМ ВПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ

Л.В. Колюбакіна, О.В. Власова, О.В. Бєлашова

Кафедра педіатрії та дитячих інфекційних хвороб

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Сучасні тенденції, які спостерігаються останнім часом в сфері вищої освіти, спрямовані на печення фундаментальну наукову підготовку та професійну компетентність лікаря-спеціаліста. вним напрямком є удосконалення якості вищої школи у поєднанні з інноваційними формами та іами навчання, які надали б можливість майбутнім спеціалістам стати активними в своїй тійній діяльності та самовдосконаленні.

Останнім часом на кафедрі педіатрії та дитячих інфекційних хвороб переорієнтовано підходи у дені занять з лікарями-інтернами-неонатологами та інтернами-педіатрами з метою надання итету особисто-орієнтованому та груповому підходу до самостійної роботи. Інноваційні форми ізації пізнавальної діяльності лікарів-інтернів повинні забезпечувати комунікабельність, стентність, формувати здатність приймати самостійні рішення та виробити особистий стиль юсті. Сучасний розвиток вищої освіти має дві основних тенденції: безперервність та підвищення і за рахунок активізації особистого потенціалу у поєднанні з груповими формами організації ння. Формування високоспеціалізованих фахівців неможливе без спрямованої самостійної роботи то вчиться. Вважається, що перший вид самостійної роботи – це самостійна науково-дослідна а, яка здійснюється під керівництвом викладача. Так, кожного року, на кафедрі педіатрії та их інфекційних хвороб проводиться науково-дослідна конференція, яка ґрунтується на даних тійної роботи кожного інтерна. Другий вид самостійної роботи здійснюється під час учбового су при проведенні клінічних обходів та консультацій викладачами кафедри хворих безпосередньо діленнях, а також у позаурочний час за допомогою учбово-методичного забезпечення маційного середовища « Moodle », що дозволяє забезпечити безперервність освіти лікарів-інтернів.

Під час клінічних обходів широко застосовується активні форми і методи проведення занять: іїї, аналіз конкретних ситуацій у вигляді розбору клінічних хворих, рішення ситуаційних задач, іення практичних тренінгів біля ліжка хворого, що дозволяє удосконалювати форми та методи злю за самостійною роботою лікарів-інтернів під час курації хворих. Такий вид роботи задіює і діяльність, скеровану на закріплення наукових знань та практичних навичок, здатність ати самостійне рішення.